

не влѣзъ въ кръвъ и да си отмѣстиъ съ
 34 рѣкѣ-тъ си. Защото наистинѣ, живъ е
 Господь Богъ Израилевъ, "който мя въз-
 брани отъ да ти сторѣхъ зло, ако не бѣ-
 ше побързала да дойдешъ да мя посрѣщ-
 нешь, ^биѣмаше да остане Навалу до утрѣ-
 шнихъ - тѣ зорѣхъ нито единъ кракъ иѣ-
 35 що. И зѣ Давидъ отъ рѣкѣ-тъ и онова
 що му бѣ донесла: и рече ѱ: "Взлѣзъ
 въ домъ-тъ си съ миръ: виждь, послушахъ
 гласъ-тъ ти, и ^впріехъ лице-то ти.
 36 И дойде Авигея при Навала: и ето,
^атой имаше пиръ въ домъ-тъ си, като
 пиръ царскій: и сърдце-то Наваолово ^ббше
 весело въ него, и той бѣше крайно пі-
 янъ: заради това му не извѣсти нищо, ни
 мало ни голѣмо до утрѣшнихъ - тѣ зорѣхъ.
 37 Но на утринъ - тѣ като ся истрѣзви На-
 валъ, искаша му жена-та му тѣзи рабо-
 ты: и примръ сърдце-то му въ него, и
 38 станъ като камыкъ. И ^всѣдѣ десетъ дни
 почти, порази Господь Наваала и умръ.
 39 И когато чу Давидъ че умръ Нававалъ,
 рече: "Благословенъ Господь, ^жкойто сж-
 ди сждъ-тъ ми за поношение - то ми отъ
 Наваала, и ^звъзбрани рабъ-тъ си отъ зло-
 то: и "Наваловъ - тѣ злобъхъ обрѣхъ Го-
 40 сподъ на главъ-тъхъ му! И прати Давидъ
 та говори на Авигеѣхъ, да ѱхъ земе за же-
 нѣхъ за себе си. И дойдохъ Давидови-тъ
 раби при Авигеѣхъ, въ Кармилъ, та ѱ го-
 41 ворихъхъ и рекохъхъ: Давидъ ны прати при
 тебе, та тя земе за женъхъ за себе си. И
 станъ та ся поклонѣхъ лице-то си дозе-
 ми, и рече: Ето, ^инека е раба-та ти служи-
 яна да мые нозѣ-тъ на рабы-тъ на госпо-
 42 даря си. И побърза Авигея, та станъ и
 качи ся на оселъ-тъ, заедно съ петъ ней-
 ны момичета които отивахъхъ вѣлѣдъ нейъ:
 и отиде вѣлѣдъ Давидови-тъ вѣстителѣ, и
 43 станъ му жена. Давидъ зѣ още и Ахи-
 ноамъ "отъ Ізраель: "и тѣзи двѣ-тъ бѣ-
 44 хъ му жены. А Саулъ бѣше далъ "Ми-
 халъ, дъщерѣхъ си, Давидовъ - тѣ женъхъ,
 на Фалти Лансовъ-тъ сынъ, който бѣше
 отъ "Галлимъ.

ГЛАВА 26.

1 А дойдохъ Зифейци-тъ при Саула въ
 Гавайъ, и рекохъхъ: "Не крѣ ли ся Да-
 видъ въ хѣлмъ-тъ Ехелъ, срещъ Іеси-
 2 монъ? И станъ Саулъ, та слѣзе въ Зифе-
 скъ-тъхъ пустыниъ, и имаше съсъ себе си
 три тысячи избранихъ мѣжѣ отъ Ізра-
 3 иля, да търси Давида въ Зифскъ-тъхъ пу-
 стыниъ. И расположи станъ-тъ си Саулъ

на хѣлмъ-тъ Ехелъ, който е срещъ Іе-
 симонъ, при пѣтъ-тъ. А Давидъ сѣдѣше
 въ пустыниъ-тъхъ, и видѣ че Саулъ идѣше
 4 отидръ му въ пустыниъ-тъхъ. За това пра-
 ти Давидъ съгледатели, та ся научи че
 Саулъ наистинъхъ дойде.

5 И станъ Давидъ та дойде на мѣсто-то
 дѣто Саул бѣше расположилъ станъ-тъ
 си: и съгледа Давидъ мѣсто-то дѣто лѣ-
 жеше Саулъ, и ^бАвениръ Нировый сынъ
 военачалникъ-тъ му. А Саулъ лѣжеше въ
 оплотъ-тъ отъ кола-та, и людѣ-тъ бѣхъ
 6 расположены около него. Тогазъ отгово-
 ри Давидъ и рече на Ахимелеха Хетгея-
 нинъ-тъ, и на Ависея "сынъ-тъ Саруниъ,
 братъ-тъ на Іоава: "Кой ще слѣзе съ ме-
 не при Саула въ станъ-тъ? И рече Ави-
 7 сей: Азъ ще слѣзъ съ тебе. И тѣй дой-
 дохъ Давидъ и Ависей прѣзъ ноцъ при
 людѣ-тъхъ: и ето, Саулъ лѣжеше заспалъ
 въ оплотъ-тъ отъ кола-та, и копѣ-то му
 забито въ земѣхъ-тъхъ при главъ-тъхъ му: а
 Авениръ и людѣ-тъхъ лѣжехъ около него.
 8 Тогазъ рече Ависей Давиду: Богъ заклю-
 чи днесъ врагъ-тъ ти въ рѣкѣхъ-тъхъ ти: и
 сега да го поразѣхъ съ копѣ-то дори до
 земѣхъ-тъхъ за единъждъ и иѣма да повторѣхъ
 9 вързъ него. А Давидъ рече на Ависея:
 Да го не погубишь: защото ^акой може
 тури рѣкѣхъ на помазанника Господень и
 10 да е неповиненъ? И рече още Давидъ:
 Живъ Господь, "Господь ще го порази:
 или ^жденъ-тъ му ще дойде, и ще умре:
 или ^зще влѣзе въ бранъ, и ще ся свърши.
 11 "Да ми не бжде отъ Господа, да турѣхъ
 рѣкѣхъ на помазанника Господень! Но зе-
 ми сега, молиъ, копѣ-то което е при
 главъ-тъхъ ми, и кърчагъ-тъ съ водъ-тъхъ
 12 та да си отидемъ. И тѣй зѣ Давидъ ко-
 пѣ-то и кърчагъ-тъ съ водъ-тъхъ, отъ при
 главъ-тъхъ на Саула: та си отидохъ, и ни-
 кой не видѣ, и никой не усѣти, и никой
 не ся събуди; защото всички-тъ спѣхъхъ,
 понеже ^идълбокъ сънъ отъ Господа бѣ
 падилъ на тѣхъ.

13 Тогазъ минъ Давидъ на срещъ, та за-
 станъ на върхъ-тъ на горъ-тъхъ отъ да-
 лечъ: между тѣхъ имаше голѣмо разсто-
 14 яние. И извика Давидъ къмъ людѣ-тъхъ, и
 къмъ Авенира Нировъ-тъхъ сынъ и гово-
 рѣше: Не отговаряшъ ли, Авенире? И от-
 15 говори Авениръ та рече: Кой си ты дѣто
 выкашъ къмъ царя? И рече Давидъ Аве-
 ниру: Не си ли мѣжъ ты? и кой е подо-
 бенъ тебѣ между Израиля? а защо не
 пазишь господаря си царъ-тъ? понеже
 влѣзе единъ отъ людѣ-тъхъ да погуби ца-

а Ст. 26.

б Ст. 22.

в Гл. 20; 42. 2 Цар. 15; 9.

г Цар. 5; 19. Лук. 7; 50.

д 48.

е Быт. 19; 21.

ж 2 Цар. 13; 23.

з Ст. 32.

жс Прит. 22; 23.

з Ст. 26, 34.

и 3 Цар. 2; 44. Псал. 7; 16.

и Рук. 2; 10, 13. Прит. 15; 33.

к Ис. Нав. 15; 56.

л Гл. 27; 3. 30; 5.

м 2 Цар. 3; 14, 15.

н Иса. 10; 30.

а Гл. 23; 19. Псал. 54; над-
писъ-тъ.

б Гл. 14; 50. 17; 55.

в 1 Лѣт. 2; 16.

г Слж. 7; 10, 11.

д Гл. 24; 6, 7. 2 Цар. 1; 16.

е Гл. 25; 38. Псал. 94; 1, 2, 23.

ж Лук. 18; 7. Рим. 12; 19.

жс Виж. Быт. 47; 29. Втор. 31;
14. Іов. 7; 1. 14; 5. Псал.

37; 13.

з Гл. 31; 6.

и Гл. 24; 7, 13.

и Быт. 2; 21. 15; 12.